

Sygn. akt I ACz 731/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący: SSA Anna Pelc

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2012r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku **W. F.**

o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na pkt. II postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 12 września

2012r., sygn. akt I Co 88/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W pkt. II zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy oddalił wniosek wnioskodawcy o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu, na podstawie art. 117 § 5 k.p.c.

W ocenie Sądu, wnioskodawca będzie w stanie samodzielnie poradzić sobie w prowadzeniu przyszłego procesu, na co wskazuje treść sporządzanych przez niego pism oraz znajomość przepisów prawa. Należyta ochronę jego praw w postępowaniu cywilnym zapewnia mu art. 5 k.p.c.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznał, iż nie ma potrzeby ustanawiania dla wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł wnioskodawca, podnosząc, iż jest osobą pozbawioną wolności, której dobra osobiste były i nadal są naruszane w zakładzie karnym. Każda osoba pozbawiona wolności ma prawo domagać się ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Wniósł on także aby Sąd w oparciu o art. 193 Konstytucji wystąpił z pytaniem prawnym do Trybunału, czy zgodne jest z przepisami to, aby on nie miał pełnomocnika z urzędu.

Wskazując na powyższe, domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Ustawową przesłanką ustanowienia adwokata lub radcy prawnego dla strony jest potrzeba udziału w sprawie takiego pełnomocnika (art. 117 § 5 k.p.c.). Oceny, czy taka potrzeba zachodzi Sąd dokonuje biorąc pod uwagę zarówno przymioty osobiste strony, a szczególnie jej nieporadność w formułowaniu żądań i przedstawianiu okoliczności faktycznych sprawy, jak i charakter samej sprawy.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy podzielić ocenę Sądu Okręgowego, że nie zachodzi potrzeba, o której mowa w art. 117 § 5 k.p.c. Wnioskodawca bowiem prawidłowo redaguje pisma procesowe, korzysta z przysługujących mu

środków zaskarżenia, w sposób logiczny i jasny formułuje żądania. Wykazuje się przy tym znajomością przepisów prawa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, nie jest więc potrzebna wnioskodawcy pomoc profesjonalnego pełnomocnika, tym bardziej, że w razie uzasadnionej potrzeby ochronę jego interesów w stopniu wystarczającym zabezpiecza przewidziana w art. 5 k.p.c. możliwość udzielania przez Sąd stronie występującej bez adwokata lub radcy prawnego niezbędnych pouczeń, co do czynności procesowych, na co zwrócił już uwagę Sąd Okręgowy.

Natomiast instytucja pytania prawnego, przewidziana w art. 193 Konstytucji RP, której zastosowania domaga się wnioskodawca, dotyczy sytuacji, gdy w składzie orzekającym powstała wątpliwość co do zgodności przepisu prawa z Konstytucją RP, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą, jeżeli od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna „wątpliwość” co do zgodności przepisu prawa z Konstytucją, a przyczyny dla których odmówiono wnioskodawcy ustanowienia pełnomocnika z urzędu badane są w ramach postępowania odwoławczego przez Sąd II instancji, a nie w trybie pytania prawnego.

Z tych też względów, Sąd Apelacyjny nie znalazł uzasadnionej podstawy, by w niniejszej sprawie wnioskodawca miałby korzystać z pomocy profesjonalnego pełnomocnika na koszt Skarbu Państwa.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.